

lysninger, da ikke at henstille til en underordnet Embedsmand, men paalægge ham at give disse Oplysninger. Den højtærede Justitsminister siger, at Sundhedsstyrelsen har ingen Ret til at indkalde Folk til Forhør. Det vide vi meget godt, men Sundhedsstyrelsen er vel ikke uberettiget til at indhente Oplysninger om Læger? For hvis Sundhedsstyrelsen er ganske uberettiget til det, saa kan man lige saa godt afskaffe den, i alt Fald hvad saadanne Spørgsmaal angaar. Det var netop det, der blev bebrejdet os ved det andet Tilfælde — det blev bebrejdet os af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), og det blev bebrejdet os af Justitsministeren tidligere —, at vi den Gang, vi fik at vide, at Langhoff blev anklaget for Drikfældighed, ikke anstillede en ganske anderledes indgaaende Undersøgelse. Nu ønske vi at anstille en Undersøgelse, og vi have i den Anledning søgt at indhente Oplysninger, idet vi bad nogle Læger, som tidligere havde gjort Tjeneste paa Karantænestationen, om de ikke vilde være saa elskværdige at komme ned i Sundhedsstyrelsen og give os nogle Oplysninger. En enkelt af disse Læger er kommen, en anden har givet Oplysninger ad anden Vej. Nu siger den højtærede Minister, at det ere vi ganske uberettigede til. Jeg ved ikke, hvordan man skal bære sig ad, naar det i det ene Tilfælde bebrejdes en, at man ikke har indhentet gode Oplysninger nok, og i det næste Tilfælde siges, at man er uberettiget til at indhente Oplysninger.

Saa siger den højtærede Justitsminister, at noget af det mærkeligste, jeg havde udtalt, var, at disse Lægeerklæringer egentlig ikke vare Lægeerklæringer, som oplyste noget, men vare venskabelige Erklæringer. Nu vil jeg bede det høje Tings Medlemmer om at høre en Erklæring som den, der staar her fra Prof. Dr. med. Jacobson. Den lyder saaledes:

„Dr. C. har i Dag efter Henstilling været hos mig for at faa en Udtalelse fra mig om, at han ikke frembyder Tegn paa Brug af, endsige Misbrug af Morfin. Jeg skal da gerne udtale efter at have undersøgt ham personlig,

- 1) at hans Legeme ikke frembyder Tegn paa friske Stik, ej heller Irritationsmonomener, der kunde tyde paa nylig forudgaaet Brug af Morfinsprøjte,
- 2) at hans Pupiller ere store og altsaa ikke frembyde Tegn paa Brug af Morfin (eller Opium), og at
- 3) han har erklæret sig villig til stante

pede at indlægge sig paa min Klinik til nærmere Observation“.

Synes den højtærede Justitsminister virkelig, at denne Erklæring udtaler noget som helst om, hvorvidt den Mand er Morfinist eller ikke. Der staar, at han frembyder ikke Tegn paa friske Stik. Han kunde f. Eks. have gamle Stik, det staar der ikke noget om. Der staar ikke noget om, hvorvidt han bruger Morfin indvendig, eller hvorvidt han har gjort nogle af de Ting, som en Morfinist er meget klog paa, at han kan gøre for at skjule sin Morfinisme. Enhver Læge ved, at en Morfinist gaar ud paa at skjule sin Morfinisme, naar han skal til Undersøgelse. Naar en Morfinist indlægges paa et Hospital, gør han alt for at skjule, at han bruger Morfin. Tror den højtærede Justitsminister virkelig, at dette er en Erklæring, som man vil tage for gyldig som Lægeerklæring for, at den Mand ikke er Morfinist? Jeg vil sige, at hvis det havde været Etatsraad Hoff, der havde siddet i Sundhedsstyrelsen som Formand og skullet dømme i denne Sag, vilde han ikke have taget denne Erklæring for gyldig; det vilde ingen Læge gøre.

Jeg skal nævne den anden Erklæring. Den lyder saaledes:

„Dr. med. B. har været behandlet paa Kommunehospitalets 2den Afdeling fra den 27. Oktober til den 6. November d. A. Han indlagde sig selv til Afvænnning for en formentlig kronisk Opiumforgiftning. Han oplyste, at han — der i sin Tid havde misbrugt Morfin og Opium — efter et længere frit Interval i de sidste 2 Aar atter var ført ind paa Brugen af Opium til Bekæmpelse af Hosten ved en kronisk Bronkit; Midlet brugte han dog kun i Form af *Tinct. thebaic. benzoic.* og kun i Doser paa 25 Gram hver anden Dag, og det tilmed kun i Perioder med frie Mellemlum. Det var Frygt for ikke ved egen Hjælp at kunne vænne sig af med disse meget smaa Doser (12½ Centigram Opium hver anden Dag), der bragte ham til at søge vor Hjælp. Ved Optagelsen fandt vi noget kontraherede, men for Lys reagerende, Pupiller og Tegn til kronisk Bronkit, men i øvrigt intet abnormt. Og skønt han ikke paa Hospitalet fik hverken Morfin eller Opium, iagttog vi ikke andre „Afvænnings symptomer“ end noget urolig Søvn de første Nætter, medens Patientens Væsen og Udseende ellers var fuldstændig naturligt. Dette passer godt med de meget smaa Doser, som Dr. B. angiver at have brugt, Doser, som jeg